

[Lykketoft]

hvor mange procent vi efter hr. Skrumsager Skaus mening skulle nedsætte folkepensionen, nedsætte dagpengene, for at landets økonomi efter hr. Skrumsager Skaus mening kunne komme i en god gænge?

Vi er her ved en meget åbenbar og meget grundlæggende meningsuoverensstemmelse i Folketinget. Der er partier fra det yderste højre inklusive hr. Skrumsager Skau, som har den opfattelse, at man kun kan gøre det bedre for nationen ved at gøre fordelingen af goderne skævere.

Vi er nogle stykker, der mener, at det forhold sig omvendt, og at det har været et særkende for det danske samfunds udvikling gennem et par generationer til et godt samfund, at man kan forene en fornuftig udvikling, konkurrenceevne og økonomisk vækst med social rimelighed. Det, vi synes er så rystende ved denne finanslov, er, at det er et meget målbevidst skridt væk fra den linie, som de borgerlige partier har tilrettelagt i fællesskab.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg skal komme med den indrømmelse over for hr. Skrumsager Skau, at mit begreb om landbrug muligvis kan ligge på et lille sted. Men jeg fatter da så meget af det økonomiske foredrag, hr. Skrumsager Skau forsøgte at give os her, at jeg har en vis forståelse for, at det går så dårligt i dansk landbrug, nemlig fordi man hele tiden sælger den højestydende ko. Men lad os forlade køerne lidt.

Det, det drejer sig om, er, at staten, regeringen, vil skaffe sig en indtægt i 1989 på omkring 2 mia. kr., som skal gå ind i årsindtægten, altså i den daglige husholdning, simpelt hen for at få et pænere resultat på finansloven. Derfor vil man gå ud og sælge nogle aktiver, der i dag giver en årlig forrentning på 15-17 pct., og samtidig vil man sælge den indflydelse, man har med hensyn til at bevare en række arbejdspladser i dette land. Det er altså den måde, man vil drive økonomisk politik på.

Det kan da ikke være nogen hemmelighed for hr. Skrumsager Skau, at hvis man udbyder gode aktier til sag, så vil der også være nogle udenlandske købere, der stiller sig i kø for at få dem, og at disse udenlandske købere så vil make det selskab, hvor de henter deres provenu. Og det er penge, som altså ikke bliver i landet.

Jeg forstår ikke den politik, hr. Skrumsager Skau lægger op til, men det er måske også derfor, det går så galt for hr. Skrumsager Skaus parti.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Til hr. Leif Hermann: Det, vi laver med finansloven for 1989, giver muligheder for, at vi kan sejle bedre, end vi har gjort tidligere. Jeg vil gerne gå tilbage til situationen i 1982 og op til 1986, hvor den økonomiske politik, regeringen førte dengang og også fik arbejdsmarkedets parter til at føre, medførte, at vi fik 200.000 flere i arbejde i den private sektor. Det er positivt. Det vil vi gerne have mulighed for at gøre igen. Finansloven gør noget for det.

Så er der hr. Lykketoft, der talte om folkepensionisterne, dagpengene osv. Vi står i en situation med et underskud på statsbudgettet for 1988 på 11 mia. kr., som skatteyderne skulle have betalt, og som vi skulle have indkrævet for at have balance. Det beløber sig til 2.000 kr. pr. borger fra spæd til olding i det danske samfund. Det er den gæld, vi overfører til næste år og næste år igen, sandsynligvis til vore børn.

Vi vil gerne have det i balance, og vi mener, at vi gik for langt, dengang vores budgetrammer blev brudt. Det må vi slæbe med i nogle år endnu, desværre. Det havde jeg gerne været foruden.

Til hr. J. K. Hansen vedrørende salg af statslige aktiver: Det er ikke meningen, at midlerne skal bruges til forbrug. Det er meningen, midlerne skal bruges til afdrag.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er til hr. Leif Hermann, der åbenbart bebrejder regeringspartierne, at der ikke er et flertal, der vil stemme for finanslovsforslaget. Jeg synes, man skal være opmærksom på, at i går, da vi stemte om ændringsforslagene, var der flertal for flere af dem. Man kan da ikke bebrejde de partier, som stemmer for finanslovsforslaget, at der ikke er et flertal. Man kan bebrejde Socialdemokratiet og eventuelt Fremskridtspartiet, at de har valgt ikke at stå bag den samlede finanslov. Kritikken må altså rettes en anden vej end den, man forsøger at rette den.